

Severen, het huis van de familie Van Gulik (deel 2)

Tijdens mijn eerste bezoek vertelden de huidige bewoners van het ouderlijk huis van Robert van Gulik dat er een schilderij van het huis bestaat, geschilderd in het begin van de twintigste eeuw.

Ze wisten ook waar het zich bevond. Het was namelijk gekocht door de eigenaar van hotel-restaurant 't Spijker te Beek, die zeer geïnteresseerd is in de lokale geschiedenis. Het zou enige tijd in het restaurant hebben gehangen. Of het daar nu nog hing, wisten ze niet; ze hadden het zelf nog nooit gezien.

Vierluik

Zoals gezegd was ik in Beek vanwege een seminar in... 't Spijker! Toen ik daar terugkeerde voor het diner, was mijn eerste vraag natuurlijk: waar hangt dat schilderij? Wie schetst mijn verbazing toen bleek dat ik er die middag tijdens de lunch pal onder gezeten had! Het is een prachtig vierluik met een vergezicht over Beek en het achtergelegen Duitsland. Er zijn slechts enkele gebouwen op te zien, maar Severen domineert trots het meest rechtse deel van het vierluik.

Monument

Severen is gebouwd in 1898 door de bekende Nijmeegse architect Derk Semmelink (1855–1899, zie foto) in de bouwstijl *Nieuwe Kunst* (*Jugendstil*). Voor een beschrijving citeer ik uit het lijvige boekwerk

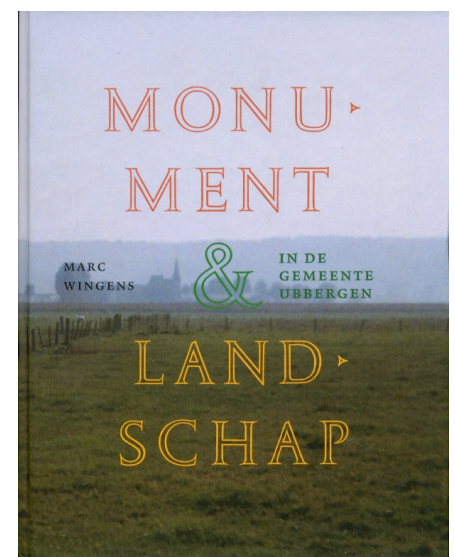
Monument & Landschap van Mark Wingens, uitgegeven door de Stichting tot Behoud van Monument en Landschap in de gemeente Ubbergen (ISBN 909017463X):

Severen ligt hoog tegen de westelijke flank van de Sterrenberg [...]. Het pand op samengestelde grondslag is twee bouwlagen hoog met een kapverdieping onder overstekende zadel- en schilddaken. Het dak heeft als bijzondere kenmerken in motief gelegde rode en donkere pannen [...], keramische en zinken pironnen op de daklijnhoecken, een toren en een klokkenstoel. De gevelvelden worden onderbroken door een gemetselde plint, sierbanden van rode verblend-

steen, siermetselwerk en met hout beschoten topgevels. Op de begane grond zijn de gevelopeningen segmentboogvormig; op de verdieping worden zij recht afgesloten door hanenkammen. In beide bouwlagen zijn de geboorte- en sluitstenen van natuursteen. Tegen de linkerzijgevel bevindt zich een jongere aanbouw met lessenaarsdak. [...]

Volgens de huidige bewoners heeft vader Van Gulik het huis gekocht van de eerste bewoner, een gewezen gouverneur van Nederlands-Indië. Dat klinkt aannemelijk, want hij was militair arts in het KNIL.

Wordt vervolgd...

Il giudice Dee: L'enigma dell'anello (Het raadsel van de ring)

12-33. 'Hoever had u eigenlijk willen wandelen, gisteravond?' vraagt Rechter Tie aan de zoon van pandhuishouder Leng. De jongen verliest meteen zijn zekerheid.

'Och, zo ongeveer tot de houthakkershut: zegt hij aarzelend. 'U hebt me uitgelegd dat uw vader de moord niet gepleegd kan hebben: herneemt Rechter Tie, 'maar meteen vertelt u me dat u er zelf alle gelegenheid toe hebt gehad. Ik zal uw vader dus maar vrijlaten en u in zijn plaats opsluiten.'

De jonge Leng kijkt Rechter Tie ontsteld aan.

'Maar ik kan bewijzen dat ik er niets mee te maken heb: roept hij uit. 'Ik was niet alleen!'

'Dat vermoedde ik al,' zegt de Rechter. 'Een jongeman als u gaat 's avonds niet moederziel alleen door een bos dwalen. Zegt u maar wie de dame was.'

'De kamenier van mijn moeder: antwoordt de jongen met een rood hoofd. 'Thuis kunnen we elkaar moeilijk ontmoeten, maar 's avonds laat kan ze wel eens naar buiten glippen en dan gaan we samen naar die verlaten hut.'

Rechter Tie neemt de verwarde jongeman zwijgend op en Tsjiao Tai maakt van de pauze gebruik om te zeggen: 'Mag ik een vraag stellen, Edelachtbare. Zou de kleine tengere gestalte die hij zag misschien een vrouw kunnen zijn geweest?' De jonge Leng denkt even na en zegt dan: 'Het is mogelijk ja, nu u het zegt. Maar het was donker, ik ben er niet zeker van.'

12-34. Rechter Tie heeft de zoon van pandhuishouder Leng weggezonden. Terwijl een huisbediende thee brengt, zegt Tsjiao Tai opgewonden: 'We hebben de moordenaars, Edelachtbare, of in elk geval een belangrijke aanwijzing. Dat signalement van Leng's zoon klopt precies met Seng Kioe en zijn zuster. Seng Kioe is een ware reus 'Dat zullen we dan zometeen met het verhoor eens nagaan, Tsjiao Tai,' zegt Rechter Tie. 'Maar laat ik je eerst vertellen wat het routineonderzoek heeft opgeleverd. Het verhaal van Leng over zijn dronkenschap is door getuigen bevestigd. De vechtpartij met de oude vagebond is ook gecontroleerd. De hoofdman heeft de kwajongens gevonden die Leng uitscholden, en ze zeiden dat Leng de oude man niet scheen te kennen. Ze vertelden bovendien dat de zwerver weer opkrabbelde toen Leng er in zijn draagstoel vandoor was gegaan. Hij mankeerde niets ernstigs. Verder heb ik Leng's klerk verhoord, en die blijkt geen enkel bewijs te hebben dat Leng inderdaad de belasting ontduikt. We zullen hem vrij moeten laten.' Terwijl Tsjiao Tai thee inschenkt, zegt hij: 'Er schiet me nog iets te binnen dat ik vergat te zeggen, Edelachtbare. Seng Kioe verweet zijn zuster dat ze die zaak met ome Twan had verprutst en niet eens zijn gouden ring te pakken had kunnen krijgen. Ome Twan was de naam van de oude vagebond. Ik geloof steeds meer dat we te doen hebben met een bendemoord.'